

kun har tilbage Halm og Roer at give deres Kreaturer og maa reducere deres Besætningen betydeligt, svinder deres Indtægter overordentlig stærkt. Men jeg har kiget en lille Smule paa de Tabeller, som medfølger Lovforslaget om Merindkomstskat, og jeg kommer derefter til det Resultat, at hvis jeg tager de samme Grænser, som jeg nævnedes før ved Omtalen af Sygekasse-loven, 2,000 Kr. i København og 1,400 Kr. paa Landet, vil jeg for Landets Vedkommende faa saa godt som samtlige Husmænd med. Der er nogle, der ligger over denne Grænse, men de er ikke mange, og der vil være omtrent 170,000 Skatteydere i København med over 800 Kr. Indtægt, og af disse er der med et rundt Tal — det passer ikke helt, men det er der omkring — 120,000 paa 2,000 Kr.s Indtægt og derunder. Dermed tror jeg, jeg omtrent har ramt Forholdene, som de ligger. Naar nu Kommunerne staar med denne Lov og skal prisregulere, kan de efter min Mening, hvad enten det er paa Land eller i By, anvende den ens. De kan gøre, ganske som de vil, og det er nok mærkeligt, at Ministeren sagde forleden Dag ved eneste Behandling, at Forholdet var, at de store Byer kunde regulere efter § 2 og desuagtet faa Refusion for alle de vanskeligst stillede efter § 1. Ja, det kan de gøre, men det kan Landkommunerne ogsaa gøre, og det kan Amtskommunerne ogsaa gøre. De staar ganske ens i den Henseende, der er blot en kedelig Mangel ved Loven af 1916, at den siger ikke dette, men Fortolkningen af Loven siger det. Om det er almindeligt publiceret i Kommunerne, saa de forstaar det, ved jeg ikke, og det er altid uheldigt, naar der staar noget andet i en Paragraf, end man faktisk har Ret til at gøre. Og det staar ikke i Loven af 1916, men det er udtalt i Landstinget, og det er udtalt her, at saaledes kan Loven praktiseres, og saaledes bliver den praktiseret. Det kunde maaske være nyttigt, om den højtærede Indenrigsminister i den Henseende gav Kommunerne en Vejledning, der tydeliggjorde dette. (H. P. Hansen [Sorø Amts-3die Valgkreds]: Den er sendt ud for et Aarsiden). Ja, jeg ved nok, at der er udsendt en Vejledning, men det er undertiden lidt indviklet at faa fat paa, og jeg er ikke vis paa, at de alle forstaar det. Jeg har stadig mødt dette, naar jeg har talt med Folk, at de forstaar det ikke. Selv herinde i Rigsdagen forstaar ikke alle det, og det staar ikke i Loven. Al-

mindelige Mennesker har ikke alle disse mangfoldige Ministercirkulærer, og i Loven staar der, at efter § 2 faar de $\frac{1}{2}$ og efter § 1 $\frac{2}{3}$, og de kan ikke af Loven se, at de ogsaa efter § 2 kan erholde $\frac{2}{3}$ for dem, der er vanskeligst stillede. Naar nok om det, lad mig sige, at Forholdet ligger altsaa saaledes, at man er fuldkommen ens stillet i By og paa Land, og derfor begriber jeg ikke, hvorfor Ministeren nu kalder det foreliggende for en Købstadlov, saa meget mindre som man — det er for øvrigt allerede nævnt af det ærede Medlem, der er mit Partis Ordfører (Jensen-Sønderup) — har bebredet os det stik modsatte ved første Behandling. Jeg vil altsaa have Lov til at laa fast, at vi stiller de samme Penge til Raadighed som Ministeren, og vi stiller alle Kommuner ens, de har deres fulde Frihed til at regulere, det være sig efter § 1 eller § 2. Der er imidlertid den Forskel, at Ministeren ligesom vilde sige — det er maaske lidt stærkt udtrykt, men det ligger i hans Ord —, at hvis vi ordner det saaledes, at Kommunerne indenfor en Begrænsning af, lad os sige, 27 Kr. faar Adgang til at lade ogsaa de velstillede faa Lod og Del i Foranstaltningerne, vil Kommunerne hellere bruge Pengene. Men jeg er meget imod, at man saadan vil købe Folk til at bruge Penge, thi jeg mener, at naar disse Penge stilles til Raadighed, skal netop den store Del gaa til de vanskeligst stillede, og jeg kan ikke erkende for rigtigt, hvad Ministeren sagde til mig under Debatten forleden, at Landbrugere med 6,000—8,000 Kr.s Indtægt evnede ikke at betale det, men derimod kunde de inde i Byerne, for de havde Millionærene at udskrive Skat paa. Ja, hvordan man nu end vil bære sig ad, kan man umuligt stille Landboere med 6,000—8,000 Kr.s Indtægt lige med dem i København, der har denne Indtægt, og hvorfor ikke? Af den simple Grund, at den Indtægt som i Landkommunerne i al Almindelighed er den største, liggende omkring ved en halv Snes Tusind Kroner, fritager man i København for denne Skatteudskrivning. Vi kan derfor ikke med vor bedste Villie gøre disse Forhold ens, disse Skatteydere bliver ikke ens stillede i saa Henseende. Men der er en Ting, som de med de 6,000—8,000 Kr. kommer til at betale, nemlig $\frac{1}{2}$ af det Beløb, der stilles til Raadighed. Det vil de altid komme til at betale, ogsaa efter Indenrigsministerens Forslag, saa heller ikke her er der